

Erhverv". Maa jeg spørge: Vil, naar Lovforslaget maatte blive til Lov, ikke det omhandlede Erhverv blive „lovligt"? Det strider jo ikke mod Loven. Men i øvrigt vil § 2 — som alt bemærket — naar § 1 ikke er videre praktisk, heller ikke kunne være det. — Saa have vi § 4, som gaar ud paa at forbyde at holde Bordel. Denne Paragraf har jeg i det væsentlige alt omtalt. Jeg har henvist til — hvad de ærede Forslagsstillere vistnok ville være enige med mig i — at Paragraffen ikke angaar de Fruentimmer, som slaa sig sammen. Jeg skal overhovedet ikke udførligt komme ind paa den Definition af at holde Bordel, som Ordføreren for Forslagsstillerne opstillede ved Lovforslagets Forelæggelse, idet han sagde: at man ved at forbyde at holde Bordel tilsigtede at ramme enhver, der gør sig Indtægt af at leje Bolig ud til Kvinder, som søge Erhverv ved Utugt, „naar hans Indtægt stiger eller synker med Indtægten af Erhvervet". Dette maa vel forstaas saaledes, at den, der holder, hvad man efter min Mening kan kalde Bordel, idet han har Fruentimmer til Huse, med hvem enhver, som ønsker det, kan bedrive Utugt, dog ikke vil kunne rammes af Bestemmelsen i § 4, naar han kun har betinget sig en fast Betaling af det enkelte Bordelfruentimmer, f. Eks. 2 — 3 Kr. pr. Døgn uden Hensyn til Størrelsen af hendes Indtægt. Men paa den Maade kan jo Bordelværten altid faa Betalingsspørgsmaalet ordnet. I øvrigt bliver det vel det praktiske, at de prostituerede selv slaa sig sammen og holde Tyende; de kunne da selv tage hele Indtægten i Stedet for at give sig ind under en Bordelværts eller Bordelværtindes Ledelse, som de maa betale i dyre Domme. Jeg indser herefter ikke, hvad der skal naas ved § 4. Forholdene ville paa Bordelområdet efter Lovforslaget blive meget værre, end de nu ere. Nu have vi Bordeller i visse bestemte Gader, hvor man søger at tage Hensyn til, hvorledes Omgivelserne ere. Men hvis dette Forslag vedtages, vil man kunne faa dem rundt omkring i Byen, uden at de Folk, som bo i Nærheden af det Sted, hvor Bordellet kommer, kunne flytte førend til den Fardag, til hvilken de kunne give Opsigelse. — Naar det saaledes viser sig, hvor lidt §§ 1—4 i det hele ville yde til virkelig Beskyttelse for Samfundet over for Prostitutionen, vilde, saafremt Lovforslaget uforandret blev til Lov, den Forargelse, som Prostitutionens Udøvelse altid vil skabe, og dens skadelige Indflydelse paa unge Mandfolk og unge Fruen-

timmers Moralitet ingenlunde blive mindre end nu. Dermed har jeg ikke sagt, at det foreliggende Lovforslag ikke, naar det undergik væsentlige Forandringer, mulig kunde afgive et Grundlag for Lovændringer paa dette Omraade; jeg henstiller til de Herrer Forslagsstillere, om de mene at kunne omarbejde det paa en hensigtsmæssig Maade. Inden jeg udtaler mig nærmere derom, skal jeg dog forudskikke, at jeg i det hele taget hører til dem, som med megen Beklagelse ser paa Prostitutionen.

Med Hensyn til Lovforslagets sanitære Side skal jeg fatte mig kort. Det er i Virkeligheden et Lægespørgsmaal. For at kunne være med til at lovgive herom, maatte jeg sætte mig i Forbindelse med Lægeautoriteter og høre deres Mening om Sagen. Hvad Etatsraad Hoff end maatte have sagt eller ikke, er jeg aldeles overbevist om, at Lægerne i Almindelighed ikke paa dette Omraade ville kunne gaa med til et Lovforslag som det her foreliggende. Lovforslagets Hovedbestemmelse i saa Henseende findes jo i § 11. Jeg lader ude af Betragtning Bestemmelsen om Forpligtelsen for Souteneurer til at undergive sig Lægetilsyn. Den kan være ganske naturlig. Med Hensyn til de veneriske, der drive Utugt, følger det af sig selv, at de ikke alene maa underkastes Lægebehandling, men ogsaa maa straffes efter Straffelovens § 181. Det samme gælder om de veneriske Ammer. Tilbage blive saa de, der falde ind under Lovens §§ 1 og 2, nemlig de Skøger, der have offentlig opfordret eller indbudt til Utugt eller drevet Utugt med umyndige. Hvorfor disse Skøger særlig skulle drages frem, naar Forholdet er det, at prostituerede Kvinder ellers ere fri for at underkaste sig Lægeundersøgelse, kan jeg ikke indse. Men afset herfra, indser jeg ikke, hvad der skal kunne naas ved at tage disse enkelte Tilfælde med. Hvis man vil indskrænke de nugældende Bestemmelser om Lægetilsyn med prostituerede saa betydelig, skal det nok vise sig, at de veneriske Sygdomme ville brede sig i meget høj Grad. Jeg skal som sagt ikke komme videre ind herpaa.

Jeg skal nu antyde de Forandringer i den gældende Ret, som jeg vil kunne gaa med til. Jeg kan vel gaa med til at afskaffe Straffelovens § 180, dog med en Reservation, som jeg straks skal komme til.*)

*) Se nedenfor Sp. 1716.